

**ІСТОРИЧНЕ СТАНОВЛЕННЯ КАФЕДРИ МАТЕМАТИКИ ТА
ІНФОРМАТИКИ НА ТЕРЕНАХ ВЕЛИЧНОГО ЛІТОПISУ
НАЙСТАРІШОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ПОДІЛЛЯ**

Присвячується 105-річчю Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського та 84 річниці кафедри математики та інформатики

Наприкінці ХІХ – на початку ХХ ст. Вінниця перетворилася в значний економічний, діловий та культурний центр Поділля. Тому формувалася потреба в педагогічних кадрах, які для різних типів шкіл готували в учительських інститутах і семінаріях, церковно-учительських школах, на педагогічних курсах, у педагогічних класах жіночих гімназій тощо. Учителів для міських і повітових училищ готували учительські інститути з трирічним терміном навчання. Після обговорень у Міській думі можливості відкриття вчительського інституту в м. Вінниці, 1 липня 1912 року з дозволу міністра народної освіти Російської імперії відкрито вчительський інститут. В основу його діяльності було покладено «Положення про учительські інститути 1872 року». Він став четвертим у Київському навчальному окрузі й восьмим в Україні.¹

Спочатку у структурі інституту не передбачалося поділу на відділення чи факультети. Студент, який закінчував цей навчальний заклад, міг викладати будь-який предмет, адже на перших двох курсах студенти вивчали церковнослов'янську і російську мови, теорію та історію російської словесності, алгебру, арифметику, геометрію, тригонометрію, історію, географію, фізику, природознавство, Закон Божий, гігієну, каліграфію, креслення, малювання, гімнастику. На 3-му курсі більшу увагу звертали на фахову підготовку майбутніх учителів, вивчали дидактику, психологію, загальну методику викладання, тобто саме ті предмети, без яких справжній учитель-професіонал ніколи не відбудеться.

У 1918-1919 навчальному році інститут отримав статус вищого навчального закладу. Було організовано три відділення: словесно-історичне, фізико-математичне, природничо-географічне.

В 1920 році на шкільному відділенні була запроваджена підготовка вчителів за фізико-математичним циклом. Одне з чотирьох відділень Інституту соціального виховання було техніко-математичним.

Як окремий структурний підрозділ фізико-математичний факультет був створений у 1933 році. Термін навчання становив чотири роки. Навчально-виховну та наукову роботу на факультеті тоді здійснювали дві кафедри – математики та фізики.

¹ Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського (1912-2012) [Текст]: ювілейна книга / Редколегія О.В. Шестопалюк (голова) [та ін.]; Вінниц. держ. пед. ун-т ім. М. Коцюбинського. – Вінниця: ДП «Державна картографічна фабрика», 2012. – 224 с.: фото.

Свої витоки кафедра математики бере з фізико-математичного факультету. Саме на цьому факультеті у Вінницькому державному педагогічному інституті у передвоєнні роки (1933 р.) було створено кафедру математики, яку очолив Трахтенберг Рувін Маркович. У той час на кафедрі працював відомий український методист, член УАН Астряб О.М.

Рувін Маркович Трахтенберг родом із міста Могилів-Подільський Вінницької області, де народився у 1888 році. Вищу освіту здобув у Льєжському університеті (Бельгія), завершивши навчання на фізико-математичному факультеті за спеціальністю «Математика» у 1913 році.

З 1923 року працював у Вінницькому державному педагогічному інституті викладачем, а в періоди 1933-1941 рр. та 1945-1947 рр. обіймав посаду завідувача кафедри математики згаданого вище інституту.

Після війни кафедрою керували Ільєвський І.Д., Горошко В.Я.

У 1953 році Вінницький державний педагогічний інститут перейшов у нове приміщення по вул. Червонопрапорній, 32 (нині вулиця Острозького) (будинок колишнього управління Південно-Західної залізниці). Це сприяло розширенню навчально-матеріальної бази фізико-математичного факультету, в тому числі, було обладнано нові кабінети кафедри математики.

Ільєвський І.Д.

Починаючи з 1956 року в педагогічних інститутах було збільшено термін навчання до 5-ти років. У ті часи викладались такі математичні дисципліни: математичний аналіз, вища алгебра, аналітична, нарисна, проєктивна і диференціальна геометрії, основи геометрії, елементарна математика, теоретична арифметика і теорія чисел, теорія функцій дійсної та комплексної змінної, методика викладання математики, креслення з методикою викладання, історія математики тощо. Кафедра також забезпечувала керівництво педагогічною практикою студентів.

Із 60-х років по 80-ті роки кафедру очолювали кандидат педагогічних наук, доцент Глушков П.М., кандидат фізико-математичних наук, доцент Карпенко В.Л., кандидат фізико-математичних наук, доцент Олонічев П.М.

Петро Миколайович Глушков народився 27 червня 1920 року в с. Русановка Фатежського району Курської області.

У 1937 році завершив Фатежське педагогічне училище, після якого працював вчителем математики 5-7 класів. У 1938 році вступив на фізико-математичний факультет Орловського педінституту, проте завершити інститут завадила війна: спочатку курсант, потім лейтенант, командир, начальник телеграфної станції корпусу. У 1947 році закінчив математичне відділення Київського

педагогічного інституту, вступив до аспірантури за спеціальністю «Методика математики». У 1953 році Петру Миколайовичу було присвоєно науковий ступінь кандидата педагогічних наук та вчене звання доцента. З вересня 1965 року працював у ВДПІ на посаді доцента, 1966-1971 рр. – на посаді завідувача кафедри математики, 1971-1996 рр. – на посаді доцента кафедри математики. Петро Миколайович мав низку грамот, подяк та урядових нагород.

На кафедрі працювали доценти Білий Б.М., Власенко О.І., Драпкін А., Куріцин М.О., Портной Х.А., Карелін В.Л., ст.викладач Олонічева М.Н.

Для поліпшення управління та методичної роботи на факультеті постало питання про розподіл кафедри, який було проведено відповідно до наказу Міністерства Освіти УРСР № 95 від 3 травня 1961 року: «Організувати у Вінницькому педагогічному інституті замість кафедри математики дві кафедри: кафедру математики та кафедру елементарної математики з методикою викладання математики»).

Павло Макарович Олонічев народився в травні 1920 року в с. Аксаково Аксаківського району Оренбурзької області.

У Саратовському університеті імені М.Г. Чернишевського на механіко-математичному факультеті здобув вищу освіту за спеціальністю «Математика» у 1948 році. Також до 1951 року навчався в аспірантурі за спеціальністю «Геометрія». У 1951-1968 рр. – старший викладач кафедри математики Вінницького державного педагогічного інституту імені М.Островського, потім кандидат фізико-математичних наук, доцент. У 1976-1981 рр. працював на посаді завідувача кафедри математики, а з 1981 по 1997 рік – доцента кафедри математики.

Павло Макарович мав низку грамот, подяк та урядових нагород: орден «Красная звезда», медалі «За победу над Германией», «За победу над Японией», «25 лет победы в войне 1941-1945», «За доблестный труд», «20 лет победы в Великой Отечественной войне», «30 лет победы в Великой Отечественной войне».

Поділ кафедри на дві структурні одиниці вимагав від керівництва Інституту належної уваги якісному зростанню науково-педагогічних кадрів новостворених кафедр. Найбільш обдаровані випускники фізико-математичного факультету: Мошинський Д.А., Трохименко В.С., Гарвацький В.С., Мельник І.І., Рокіцький І.О., Кулик В.Т., Тимошенко О.З. свого часу були залишені для роботи на кафедрах. Крім того, на кафедру математики були запрошені перспективні науковці Глушков П.М. та Вінер Й.Я.

Певний час тут працювали доценти Войцеховський А.П., Білий Б.М., Портной Х.А., Карпенко В.Л., Мошинський Д.А., викладачі Романовський Б.В., Шестакова К.О., Яровий С.С.

Андрій Прокопович Войцеховський народився 5 грудня 1924 року в с. Слобода-Шаргородська Вінницької області.

Вищу освіту здобув у Львівському педагогічному інституті на фізико-математичному факультеті в 1953 році, де одержав кваліфікацію «Учитель математики і фізики».

У 1969 році Андрію Прокоповичу було присвоєно науковий ступінь кандидата педагогічних наук, а у 1971 році вчене звання доцента.

У 1953-1956 рр. він працював асистентом кафедри математики Вінницького державного педагогічного інституту імені М. Островського; 1956-1961 рр. – старшим викладачем кафедри математики; 1964-1965 рр. – заступником декана фізико-математичного факультету; 1969-1970 рр. – деканом фізико-математичного факультету; 1970-1974 рр. – проректором ВДП імені М. Островського; 1974-1985 рр. – деканом фізико-математичного факультету.

Доценту Войцеховському А.П. належать адресовані переважно студентам посібники «Математичний аналіз і теорія функцій» (К., 1965), «Вступ до математичного аналізу» (К., 1968), «Математичний аналіз. Диференціальне числення» (К., 1970) та ін. Низку навчально-методичних посібників створив доцент Білий Б.М. у співавторстві з Бернштейном О.М. Було видано посібники для вчителів «Организация, оборудование и работа математического кабинета в школе» (М., 1960), «Школьное общество любителей математики и его работа» (М., 1962), «Математический кабинет в школе» (М., 1966). Доцент Глушков П.М. у співавторстві з професором Шундою Н.М. опублікував посібник «Диференціальне числення функції однієї змінної» (К., 1991). Добре зустріла педагогічна громадськість працю «Методика викладання стереометрії» (К., 1992), співавтором якої був доцент Олонічев П.М.

Із 1981 року кафедрою завідував професор Томусяк А.А.

Томусяк Андрій Андрійович, кандидат фізико-математичних наук, доцент, професор, відмінник освіти України.

В 1957-1962 рр. навчався на фізико-математичному факультеті Кам'янець-Подільського педагогічного інституту імені В.П. Затонського, а з 1962-1964 рр. – асистент кафедри математики вище вказаного інституту.

У 1964-1967 роках навчався в аспірантурі Київського державного педагогічного інституту ім. О.М. Горького під керівництвом академіка Королюка В.С., у 1967 році захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Теорія ймовірностей» та одержав науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук. Томусяк А.А. став першим на той час кандидатом наук на кафедрі математики Кам'янець-Подільського педагогічного інституту і очолив її. У 1969 році йому було присвоєне вчене звання доцента.

Пізніше обіймав посаду проректора з науки.

У 1981 році Андрій Андрійович почав працювати у Вінницькому державному педагогічному інституті імені М. Островського на посаді завідувача кафедри математики. У 1988-1997 рр. обіймав посаду проректора з навчальної роботи. У цей же період, а саме у 1995 році, йому було присвоєне вчене звання професора. 1997-2011 роки – професор кафедри математики, 2011 р. – завідувач кафедри математики.

А.А. Томусяк постійно керував написанням дипломних робіт студентами денної та заочної форм навчання, роботою математичного гуртка «Єврика», проблемної групи «Матричні алгебри», готував студентів до участі в другому етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з математики, брав участь у держбюджетних темах, був членом методичної ради педуніверситету. Тривалий час керував науково-методологічним семінаром інституту математики, фізики й технологічної освіти ВДПУ імені Михайла Коцюбинського. Студенти, які виконували науково-дослідні роботи під керівництвом Андрія Андрійовича,

брали активну участь у роботі звітних, міжвузівських, всеукраїнських та міжнародних конференцій. Плідною була багаторічна наукова співпраця Томусяка А.А. з доктором фізико-математичних наук, професором, старшим науковим співробітником Інституту математики НАН України, лауреатом Державної премії Турбіним А.Ф.

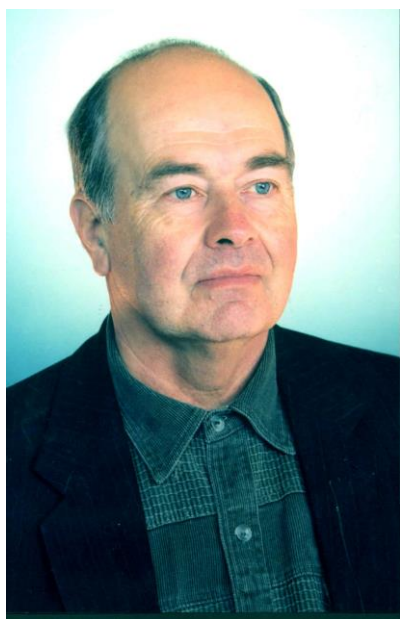
Основні напрямки наукових досліджень: продовжує досліджувати алгебри скінченного рангу, випадкові процеси, аналізувати функції гіперкомплексної змінної.

Основні публікації: 68 публікацій, серед яких підручники та посібники, (Практикум з математичного аналізу. Вступ до аналізу. Диференціальне числення. – К.: Вища школа, 1993; Практикум з математичного аналізу. Інтегральне числення. Ряди. – К.: Вища школа, 1995). методичні розробки для студентів математичних спеціальностей, публікації у фахових виданнях, тези на міжнародних і Всеукраїнських конференціях

Томусяк А.А. має низку подяк, неодноразово нагороджувався Почесними грамотами ВДПУ імені Михайла Коцюбинського (1998 р., 2007р., 2010 р.), Почесною грамотою МО України (1996 р.). У 2002 році Андрію Андрійовичу присвоєно почесне звання Заслужений працівник ВДПУ імені Михайла Коцюбинського.

У 1986 році після побудови нового корпусу Вінницького державного педагогічного інституту кафедра математики отримала нові приміщення, було обладнано лабораторії комп'ютерної техніки. На кафедру запрошуються викладачі, які читають інформатику, інформаційні технології (Усач О.Г., Жовтяк І.В., Твердохліб Ю.С., пізніше Вешемірський А.С.).

Із 1988 по 1998 рік кафедрою завідував професор інституту Трохименко В.С.

Трохименко Валентин Степанович, кандидат фізико-математичних наук, доцент, професор університету, відмінник народної освіти УРСР (1991 р.).

У 1963 р. закінчив фізико-математичний факультет ВДПІ за спеціальністю «математика і фізика» з відзнакою і був залишений на роботу асистентом кафедри математики.

У 1967-1970 рр. навчався в аспірантурі Саратовського університету. У кінці жовтня того ж року успішно захистив кандидатську дисертацію у Саратовському університеті на тему «Алгебри багатомісних функцій» та одержав науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук.

З 1973 року почав працювати у Вінницькому державному педагогічному університеті спочатку на посаді старшого викладача, потім доцента (з 1975 року), завідувача кафедри (1988-1998 рр.), професора університету (з 1996 року по 2012 рік). У 1991 році нагороджений знаком «Відмінник народної освіти УРСР».

Читав математичні курси: «Аналітична геометрія», «Конструктивна геометрія», «Основи геометрії», «Диференціальна геометрія і топологія», «Математична логіка і теорія алгоритмів», «Елементи сучасної алгебри». Під керівництвом Валентина Степановича протягом багатьох років успішно працювала студентська проблемна група «Алгебри багатомісних функцій»,

кафедральний науково-методологічний семінар, підготовлено більше 50 студентських дипломних робіт, які захищені дипломниками на «відмінно».

Студенти, які займались пошуковими дослідженнями під керівництвом Трохименка В.С., неодноразово ставали призерами другого туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з галузі «Математичні науки», брали участь у науково-практичних конференціях різного рівня. Кращі результати наукових досліджень були опубліковані у матеріалах конференцій.

Основні напрямки наукових досліджень: теорія півгруп та півгруп перетворень, n -арних алгебраїчних систем, алгебри функцій декількох аргументів. Вивчає властивості операцій та відношень на множинах функцій багатьох аргументів, які мають ті чи інші властивості.

Основні публікації: 150 наукових праць, значна кількість з них опублікована в центральних та міжнародних журналах «Доповіді НАН України», «Український математичний журнал», «Кібернетика», «Известия вузов (Математика)», «Сибирский математический журнал», «Algebra Universalis», «Quasigroups and Related Systems», «Communications in Algebra», «Studia Scientiarum Hungarica», «Czechoslovak Mathematical Journal», монографії: Алгебры Менгера m -местных функций, – Ch.: S.n., 2006 (Central Ed. USM). – 237 p. та Algebras of multiplace functions, Berlin/Boston, 2012. – 399 p. у співавторстві з В.А. Дудеком (Польща).

Валентин Степанович продовжує підтримувати наукові зв'язки з ученими різних країн (США (професори Шайн Б.М. і Панков О.А.), Німеччини, Польщі (професор Дудек В.), Російської Федерації (м. Саратов – Салій В.М., Молчанов В.О.; м. Ульяновськ – доктор технічних наук, проф. Крашенинников В.Р.).

Студенти мають вільний доступ до текстів лекцій та інших навчально-методичних матеріалів, які розміщено на індивідуальному сайті проф. Трохименка В.С. (<https://sites.google.com/site/vstrokhimenko/>): лекції з аналітичної геометрії, конструктивної геометрії, основ геометрії, диференціальної геометрії, математичної логіки, теорії ймовірностей, вступ до математичного аналізу, геометрії для студентів заочників, лекції з підготовки до державних екзаменів з геометрії і математичного аналізу; збірники задач з аналітичної, конструктивної і диференціальної геометрії; алгебри багатомісних функцій; значна добірка графіків функцій (ліній першого і другого порядку), виконаних у програмі 3D Grapher тощо.

Члени кафедри здійснювали наукові дослідження в галузі алгебри, математичного аналізу, геометрії, обчислювальної математики, теорії ймовірності, методики викладання математики та диференціальних рівнянь. Загалом на той час було опубліковано понад 200 наукових праць.

Значних успіхів у науково-дослідній та навчально-методичній роботі досягли члени кафедри: доктор фізико-математичних наук, професор Панков О.А., доктор технічних наук, професор Стахов О.П.

Олександр Андрійович Панков у 1966 році закінчив спеціалізований навчальний центр № 18 фізико-математичного профілю при МГУ (Колмогоровський інтернат). Продовжив навчання у Воронежському державному університеті.

У 1973 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук (науковий керівник – проф. С.Г. Крейн). В 1988 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора фізико-математичних наук. У 1990 році присвоєно вчене звання професора. У 1994 році - звання Соросівського професора. Нині Олександр

Андрійович обіймає посаду професора в одному з університетів США.

Панковим О.А. розроблена теорія G-збіжності та усереднення для нелінійних еліптичних і параболічних рівнянь в частинних похідних та чисельні методи дослідження нелінійних задач усереднення. Результати цих досліджень застосовуються в теорії композитних матеріалів, теорії пористих середовищ, нелінійній оптиці та інших областях. Крім того, розроблений варіаційний метод дослідження нелінійних дискретних моделей математичної фізики. Результати знаходять застосування в нелінійній оптиці, теорії хвильових процесів, фізиці конденсованого стану, математичній біології та ін. Отримані результати про існування локалізованих розв'язків стаціонарного нелінійного рівняння Шредінгера, які застосовуються в нелінійній оптиці і теорії фотонних кристалів, фізиці конденсованого стану матерії. Проведено дослідження майже періодичних і майже автоморфних розв'язків широких класів нелінійних диференціальних і диференціально-операторних рівнянь. Ранні результати присвячені теорії операторно-значних аналітичних функцій.

Із 1998 по 2007 рр. кафедру очолював професор університету Абрамчук В.С. Серед основних напрямів наукових досліджень викладачів кафедри математики на той час були: чисельні методи розв'язування лінійних алгебричних систем великих порядків (Абрамчук В.С., Вешемірський А.С., Твердохліб Ю.С.), алгебри скінченного рангу (Томусяк А.А., Вотякова Л.А., Троян Л.Ф.), алгебри багатомісних функцій (Трохименко В.С.), проблеми використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі ВНЗ і ПТНЗ (Клочко В.І., Кобися А.П., Абрамчук Н.М.), диференціальні рівняння (Мошинський Д.А., Тимошенко О.З., Ковтонюк М.М., Бак С.М.), теоретико-методичні аспекти загальнопрофесійної підготовки вчителя (Ковтонюк М.М.), використання ділових ігор у навчальному процесі ВНЗ (Захарченко Н.В.), наступність допрофесійної і професійної підготовки майбутніх учителів математики (Тютюн Л.А.).

Абрамчук Василь Степанович, кандидат фізико-математичних наук, доцент, професор університету.

З 1958 по 1963 рік навчався в Луцькому педагогічному інституті на фізико-математичному факультеті, здобувши спеціальність вчителя фізики і математики. Після закінчення з відзнакою інституту був направлений на стажування в Інститут кібернетики АН УРСР.

У 1965-1969 рр. навчався в аспірантурі Київського педагогічного інституту ім. О.М. Горького за спеціальністю «Обчислювальна математика».

З травня 1969 року за направленням почав працювати старшим викладачем кафедри математики Вінницького державного педагогічного інституту імені М. Островського.

У жовтні 1969 року захистив дисертацію на тему: «Чисельні методи синтезу лінійних динамічних систем» в Інституті кібернетики АН УРСР (м. Київ) на присудження

наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук. З вересня 1972 року В.С. Абрамчука обрано на посаду доцента кафедри математики. А в 1974 році йому присвоєно вчене звання доцента.

Із 1978 року Василь Степанович чотири рази обирався головою профкому співробітників фізико-математичного факультету. У 1982-1986 рр. – головою профкому співробітників Вінницького педінституту. В.С. Абрамчуку присвоєно звання Соросівського професора (1995 р.) та вчене звання професора ВДПІ імені М. Островського (1996 р.)

Протягом 1996-1998 рр. Василь Степанович обіймав посаду проректора з наукової роботи, працював доцентом (за сумісництвом), а з 1998 по 2007 рік двічі обирався завідувачем кафедри математики. Потім продовжив працювати на посаді доцента кафедри математики та інформатики, професора університету.

В.С. Абрамчук має два впровадження в розробку проектування систем: завод «Електромаш» (м. Горький), науково-дослідний інститут «Гідроприбор» (м. Київ) та грамоту Укрсовпроду.

Упродовж семи років Василь Степанович був активним організатором другого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з математики. У 1996-1998 рр. очолював галузевий оргкомітет, у 1999-2002 рр. – голова журі.

Протягом трудової діяльності на високому науково-методичному рівні забезпечував викладання таких курсів: математичний аналіз, методи математичної фізики, математичні машини і програмування, чисельні методи (методи обчислень), математичне моделювання в економіці, чисельне моделювання, тензорний аналіз і варіаційне числення, теорія алгоритмів й спецкурси по математичній кібернетиці. Читав лекції для вчителів Вінницької області на теми: «Факультативні заняття по математиці в школі», «Сучасні досягнення в розвитку обчислювальної математики». Неодноразово виступав з доповідями на наукових семінарах і конференціях різного рівня з кібернетики й математичного моделювання. Постійно здійснював керівництво написанням дипломних робіт студентами бакалаврату й магістратури, студентським науковим гуртком «Теорія синтезу динамічних систем» та групою з підготовки до другого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з математики. Понад 20 років був керівником держбюджетних тем.

Студенти, які займались пошуковими дослідженнями під керівництвом Абрамчука В.С., неодноразово ставали призерами другого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з математики, Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з галузі «Математичні науки», брали участь у науково-практичних конференціях різного рівня.

Василем Степановичем опубліковано понад 100 наукових та навчально-методичних праць. З них: в журналах «Доповіді НАН України», «Известия ВУЗов СССР», «Радиоэлектроника», «Кібернетика», вісниках Київського та Львівського національних університетів, в матеріалах міжнародних, союзних та Всеукраїнських конференцій; дві монографії; посібник з шкільного курсу математики для вступників до вищих навчальних закладів, слухачів підготовчих відділень та студентів педагогічних університетів (рекомендований МОН України, у співавторстві), обчислювальний практикум, методичні розробки з дисциплін «Чисельні методи», «Математичне моделювання», «Методи математичної фізики».

Основні напрямки наукових досліджень: продовжує працювати над теорією Чебишевського наближення сукупності дробово-лінійних функцій (багатокритеріальні задачі) та їх застосування в апроксимаційних задачах синтезу динамічних систем; теорією наближення узагальненими інтерполяційними многочленами; теорією розв'язування систем лінійних алгебричних рівнянь з довільними дійсними невірродженими матрицями і довільною структурою ненульових елементів.

Кафедра математики сім років поспіль (1995–2002 рр.) була базовою для проведення другого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з математики.

Дев'ять років поспіль (1997–2007 рр.) наші випускники на другому етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з математики виборювали призові місця.

Олексій Петрович Стахов навчався у Київському політехнічному інституті на гірничому факультеті та у Харківському авіаційному інституті на радіофакультеті, де в 1961 році одержав спеціальність «Радиоелектронні обладнання систем управління», а також був аспірантом Харківського інституту гірничого машинобудування, автоматика.

У 1966 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук за спеціальністю «Технічна кібернетика»; а у 1973 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук за спеціальністю «Обчислювальна техніка»; 1992 р. – академік Академії інженерних наук України.

На кафедрі математики ВДПУ працював на посаді професора у 2001-2002 роках. Особливо захопливим для студентів був його спецкурс з теорії золотого перерізу. Нині Олексій Петрович проживає і працює в Канаді, очолює там Інститут Золотого Перерізу.

З 2007 року по 2016 рік кафедру математики та інформатики очолювали Ковтонюк М.М., Тютюн Л.А., Томусяк А.А., Тимошенко О.З., Коломієць А.М. Кафедра протягом всіх цих років була і є базовою для проведення Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з математичних наук, а також для Всеукраїнської студентської олімпіади з математики. При кафедрі математики в аспірантурі ВДПУ імені Михайла Коцюбинського під керівництвом викладачів кафедри навчалися аспіранти за спеціальністю 01.01.07 – обчислювальна математика (Панасенко О.Б., Дьогтева І.О., Бабюк Д.О.); за спеціальністю 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти (Туржанська О.С., Ковтонюк Г.М., Антонюк Л.В., Соля О.М., Войтовик В.А., Клімішина А.Я.). Доцент Ковтонюк М.М. у 2014 році захистила докторську дисертацію зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти.

Коломієць Алла Миколаївна, наслідуючи батька, закінчила фізико-математичний факультет Вінницького державного педагогічного інституту імені М Островського в 1985 році, одержавши диплом з відзнакою. Працює викладачем в університеті з 1992 року.

У 1997 році захистила дисертацію «Взаємодія дислокацій з точковими та більш потужними дефектами в кристалах кремнію» на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, а в 2008 р – дисертацію «Теоретичні та методичні основи формування інформаційної культури майбутніх учителів початкових класів» на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук в Інституті педагогічної освіти та освіти дорослих (м. Київ).

За роки праці у ВДПУ опубліковано понад 200 наукових праць з проблем природничо-математичної освіти, професійної підготовки вчителя, інформатизації навчання, інформаційної культури особистості, методології організації наукової діяльності. Опубліковано: 1 монографія; 2 навчальних посібники з грифом МОН України; понад 100 статей у наукових фахових виданнях України; 2 статті у виданнях, що входять до міжнародної наукометричної бази Scopus; 8 навчально-методичних посібників. Взяла участь у роботі кількох десятків міжнародних науково-практичних конференцій, у тому числі й зарубіжних (Бельгія, Польща, Росія, Словаччина, Швейцарія).

З 2004 року є вченим секретарем спеціалізованої вченої ради ВДПУ і членом спецради в Інституті інформаційних технологій і засобів навчання (м. Київ) із захисту докторських і кандидатських дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. Під керівництвом А.М. Коломієць захистились 12 кандидатів педагогічних наук.

Пройшла професійний шлях учителя, асистента, старшого викладача, доцента, професора. Очолювала кафедру математики та інформатики у 2012-2016 рр. Нині А.М. Коломієць – проректор з наукової роботи Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

За плідну педагогічну працю і наукові здобутки неодноразово була нагороджена почесними грамотами Академії педагогічних наук України, Вінницької обласної державної адміністрації, ВДПУ імені Михайла Коцюбинського. У 2004 р. нагороджена знаком «Відмінник освіти», у 2012 р. – знаком «Ушинський К.Д.».

Нині на кафедрі математики працюють 11 викладачів, серед них: доктор педагогічних наук, кандидат фізико-математичних наук, професор Ковтонюк М.М. (завідувач кафедри); кандидати фізико-математичних наук, доценти: Бак С.М., Вотякова Л.А., Жмурко О.І., Тимошенко О.З.; кандидат технічних наук, доцент Яровенко А.Г.; кандидати педагогічних наук, доценти Захарченко Н.В., Тютюн Л.А.; кандидати педагогічних наук, старші викладачі: Ковтонюк Г.М., Туржанська О.С.; кандидат педагогічних наук Соє О.М., завідувач лабораторіями Поліщук В.О., старші лаборанти Клімов І.І. та Ярош О.І.

За останні 5 років викладачами кафедри було опубліковано кілька монографій, понад 20 посібників та збірників для вищої школи, біля 80 статей у фахових та закордонних журналах, понад 100 тез доповідей на Міжнародних та Всеукраїнських конференціях. Викладачі кафедри підтримують наукові зв'язки

з науковцями США, Канади, Німеччини, Польщі, Російської Федерації, Білорусі.

XXI століття висуває нові вимоги до освіти, пов'язані з об'єктивними закономірностями розвитку суспільства. Серед найбільш значущих можна виділити такі завдання: зміна змісту навчання; вироблення у студента розуміння необхідності та уміння навчатися упродовж життя, а також засвоєння суми базових (фундаментальних) знань; перехід у навчанні від кваліфікації до компетенції, що дає змогу особистості знаходити оптимальні рішення в будь-яких життєвих ситуаціях; утвердження особистісно орієнтованої педагогічної системи; освіта має набувати інноваційного характеру.

Ці завдання є підґрунтям діяльності кафедри математики та інформатики, яка нині працює над підвищенням якісної підготовки студентів; над реалізацією кредитно-трансферної системи навчання студентів; над створенням навчально-методичних комплексів з усіх дисциплін, які забезпечує кафедра; над змістовим наповненням сайту кафедри; над впровадженням результатів науково-дослідної роботи та нових технологій у навчальний процес, над теоретичним обґрунтуванням фундаментальних досліджень.